

*Giấc Mơ
Của Bướm*

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

Giấc Mơ Của Bướm

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

Tiểu Sử

Thanh Hải Vô Thượng Sư

Thanh Hải Vô Thượng Sư sinh quán tại miền Trung Âu Lạc (Việt Nam). Khi trưởng thành, Ngài du học tại Âu châu và làm việc cho Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế. Về sau, Ngài du hành qua nhiều quốc gia để mưu cầu Chân Lý. Cuối cùng Ngài đã gặp được một vị Chân Sư tại Hy Mã Lạp Sơn và được truyền cho một phương pháp tu thiền về Âm Thanh và Ánh Sáng nội tại, còn gọi là Pháp Môn Quán Âm. Sau một thời gian tinh tấn tu hành, Ngài đã đạt được đại khai ngộ.

Ngoài việc nêu lên một tấm gương cao quý về đạo hạnh, Thanh Hải Vô Thượng Sư còn khuyến khích chúng ta nên làm đẹp môi trường mình đang sống. Thanh Hải Vô Thượng Sư diễn đạt niềm vui nội tại của Ngài qua tranh, thơ, nhạc, thiết kế trang

A close-up photograph of a yellow butterfly, likely a monarch, with its wings spread. The wings are a vibrant yellow with visible veins. The butterfly's head is on the right, showing its long, thin antennae extending towards the left. The background is plain white.

sức và y phục mỹ thuật, hầu thăng hoa nhân loại từ bên ngoài lẫn bên trong. Các sáng tác nghệ thuật của Ngài đã được triển lãm tại các thành phố lớn trên thế giới. Thi phẩm của Ngài cũng là nguồn cảm hứng cho nhiều nhạc sĩ phổ thành ca khúc và đã được trình diễn tại các hí viện danh tiếng.

Vào năm 1993, trong một buổi lễ vinh danh Thanh Hải Vô Thượng Sư, thị trưởng Frank F. Fasi của thành phố Honolulu, Hạ Uy Di đã long trọng ngỏ lời: “Thanh Hải Vô Thượng Sư mang tình thương đến những nơi nào trên thế giới còn hận thù. Ngài mang hy vọng đến những nơi tối tăm, mang sự thông cảm đến những nơi bị ngộ nhận. Ngài là ánh sáng của một vĩ nhân, là thiên thần nhân ái của tất cả chúng ta.”

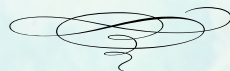
Mục Lục

01.	Hoàng Cung Thái	1
02.	Hoàng Tử (The Prince)**	5
03.	Chuyện Tình Yên (The Thing Called Love) **	6
04.	Bồi Chứng Mình (Our Time)*	8
05.	Đôi Phượng Hoàng (The Two Phoenixes)**	10
06.	Lạc Kiếp	13
07.	Cũng Đành (It's Alright) **	16
08.	Ý Nghĩa Trong Một Ngày Thường	19
09.	Bất Lực	20
10.	Lại Sầu (Angst)*	22
11.	Tâm Ngọc (The Pearl Searcher)*	23
12.	Hoài Hương	24
13.	Không Đè 1	27
14.	Chấp Nhận	28
15.	Bên Nhà Chồng	30
16.	Tóc Phai	31

*Nguyên tác Anh ngữ - Tác Giả tự dịch

**Nguyên tác Anh ngữ - Ban biên tập dịch

17.	<i>Chiều Đông Và Tương Dạ</i>	33
18.	<i>Trái Tim (Cannot Do a Thing with My Heart)*</i>	34
19.	<i>Nỗi Buồn Bò-Tát</i>	36
20.	<i>Gửi Người Ở Lại</i>	37
21.	<i>Dưới Chân Huyết Mã Lạp Sơn</i>	38
22.	<i>Ở Lại Hay Ra Đi (To stay or go?）**</i>	41
23.	<i>Tạ Ôn (Thanksgiving)**</i>	42
24.	<i>Bên Bờ Sông Lãng (On the Riverbank)**</i>	44
25.	<i>Lời Yên Vô Tân (The Eternal Ballad)**</i>	45
26.	<i>Người Yên Truyền Kiếp</i>	46
27.	<i>Bà Phù Thủy (The Fair Witch)**</i>	48
28.	<i>Biển Tình Thương (Ocean of Love)**</i>	49
29.	<i>Vô Thương Su</i>	50
30.	<i>Mãi Mãi Yên Thương (I Will Forever Love You)**</i>	52
31.	<i>Hãy Yên Ta! (Love Me)**</i>	54
32.	<i>Đi Ta Đi! (Go! Go! Go!)**</i>	56
33.	<i>Người Tình</i>	57
34.	<i>Nhớ Xưa</i>	58

*Nguyên tác Anh ngữ - Tác Giả tự dịch
**Nguyên tác Anh ngữ - Ban biên tập dịch

Lời Ngỏ

Giấc Mơ của Bướm là một tuyển tập thơ gồm ba mươi bốn thi phẩm do Thanh Hải Vô Thượng Sư sáng tác. Từ “Hoàng Cung Thái” với văn bút thanh thoát đến “Bên Nhà Chồng” dung dị đời thường, từ niềm riêng khoắc khoải của “Nỗi Buồn Bò Tát” đến tình yêu vô biên của “Người Yêu Truyền Kiếp,” thơ của Ngài là những trang nhật ký chân thành, viết cho chính mình và cho con người trong cõi thế gian.

Mỗi vần thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư như một cánh sen ngà ngọc đan kết lại thành đóa liên hoa thánh khiết. Từng lời từng chữ đầy sinh động, hồn nhiên và trong sáng. Tuy chủ đề thay đổi và đa dạng, nhưng âm vang lưu lại cho người đọc vẫn là một cảm giác yêu thương chan chứa tình người và tình Đạo thiêng liêng:

Ta đến rồi đây, em biết không?
Bên ta còn mãi đóa sen hồng.
Chờ em mấy kiếp, hồn chưa mỏi,
Em hứa quay về, em nhớ không?

(Người Yêu Truyền Kiếp)

Xin hân hạnh được chia sẻ cùng quý bạn đọc bút tích hiệu đính của Tác Giả nơi trang bên như một kỷ niệm trân quý trong lúc thực hiện thi tập này.

Cũng Đành

Nguyên tác Anh ngữ:
"It's Alright"
Ban biên tập dịch

Đột nhiên nghe lòng mình sao nhẹ nhõm
Trong **cõi lòng** tâm hồn dường đã vắng bóng ai
Như núi ngàn cân **nặng trĩu** rơi khỏi bờ vai
Tạ ơn Trời! Cuối cùng Ngài đã đến!

Ta yêu người **với trọn lòng thương mến** như hà triều, sóng biển
Nhưng bây giờ **người lại muốn từ ly** trăng muốn bỏ sao khuya!
Với yêu thương ta tiễn bước ai đi
Hãy cứ đi tìm huy hoàng rạng rỡ
Lòng ngậm ngùi, ôi giờ phút phân chia
Thôi mình nhé! Cứ đi về cõi lạ.

Tìm lý tưởng chừng như còn **dang dở** xa quá!
Tìm **nguồn** trò vui cho thỏa kiếp **ba** phù sinh!
Nhưng hãy đi với **trọn mảnh ân tình** nhân ái ân tình
Và đừng quên, xin đừng quên **ta** nhau nhé!

Xin chân thành cảm tạ Thanh Hải Vô Thượng Sư, vị tôn sư yêu kính, đã ân cần hướng dẫn chúng con trong việc hoàn tất thi tập này và xin trân trọng giới thiệu thi tập Giác Mơ Của Bướm đến quý bạn đọc yêu thơ; nếu có thể, kính mời quý vị tìm đọc ấn bản Anh ngữ The Dream of a Butterfly đã xuất bản.

Hoàng Cung Thái

Nguyên tác Việt ngữ

Ta qua cung điện vàng
Phi tần xưa... nổi sần mang mang!

Em nhớ gì không?
Những gót sen hồng,
Làn ngà gác ngọc,
Cổ-dô tình xưa tay nòng môi mọc.
Khúc tì-bà lơ lơ chiều vương-cung
Nệm là, gói nhung
Môi mềm rõ ràng như thu cúc
Thân ngà gót son
Thiên thu hề, giang sơn còn rắn vương...

Em biết gì không?
Thời gian!...

Những cánh sen bên hồ ngự,
Ôm ấp niềm cố xứ.
Ta về đây
Ai nhớ, ai than!
Lần các cúi đầu,
Cung-nghinh người xa lạ,
Bụi hồng xa-mã
Lạc mi hoen.
Kính-sử mọc đầy dã thoai hoang-đường
Đâu rồi
Mảnh tàn hương!

Ta về nuốt lệ...
Ngâm ngùi thương.
Cổ-lai hề! Đất trời vẫn thế.
Những dấu chân hằn trên đường thê hệ
Đã bụi mờ
Sương chan!

Có tiếng tiền lai âm thầm kẻ lẻ
Nổi thặng-trâm bi-hoan,

Trên cánh chim bẻ-dân
Nàng tiên bạc lòng cười say đắm.
Mặc lòng người ảm-đạm,
Mặc đèn đài tan-hoang.

Bước chân buồn thương-hải
Sỏi cần mang-mang...
Cỏ hoa nay sáng ngời dáng cũ,
Trong ngàn nước hồ xưa.
Mái tây lầu còn vọng tiếng đàn thưa,
Nàng quý-phi tay mềm rung phiếm ngát.
Hương trầm man-mác
Quán vương hề, hồn say sưa!...

Ôi! Ngày xưa...
Ngày xưa!
Hoài biệt...
Ta đi vào hiện kiếp...
Lòng như là cơn mưa!

Thái Lan

Hoàng Tử

Nguyên tác Anh ngữ:
"The Prince"
Ban biên tập dịch

Đêm luân vũ hồn dang tràn mạch sống,
Lời hoan ca và cung bậc du dương,
Cảm xúc rung rung, hơi thở ngát hương
Khuôn viên nhỏ, trúc đạo bài tình nhạc.
Tiếng trùng khuya ru quanh hồ sen bạc,
Cành liễu non thỏ nhẹ nụ hôn ngà,
Bờ thông xa mặt nước lặng canh tà.
Tình mịch!

Trong đêm đen, ánh nến hoa rào rục
Chợt bừng lên theo nhịp khúc yên đương
Thời gian như ngừng đọng phút lạ thường
Lời mơn nhỏ chẳng ngại ngừng chân khách...

Kìa chàng đến: Uy dung và anh lịch.
Lời dịu dàng như suối ả êm reo
Ánh mắt kia ôi ngọc mướt hải triều
Xanh biển biếc Azure miền biển thắm
Hoa kề nhau thì thào lời say đắm:
Còn ai hơn để ưu ái như chàng!

Monaco

Chuyện
Tình
Yêu

Nguyên tác Anh ngữ:
"The Thing Called Love"
Ban biên tập dịch

Những mai hồng càng trở nên sinh động
Và chiều vàng thêm rộn rã hân hoan
Nhưng trời đêm chờ mãi cũng chẳng tàn
Và giấc ngủ đầy thương ca sần đấng
Phòng thêm rộng thêm thang vì hoang vắng
Gối chăn nằm trần trở mãi không yên
Bị giày vò dưới ngàn lượng cô đơn...

Ôi! Hoàng tử của trời sao rực rỡ
Tình là dây, hay nỗi đau bỏ ngõ
Ngày mai còn thăm lại nữa hay không
Có mang về đêm thứ bảy hằng mong

Và địa đàng của tình yên ngọt lịm
Nơi sương mai nhẹ buông trong trời tím
Dưỡng nuôi từng rung cảm thưở vào mơ
Với mộng đầy và ước vọng ngày thơ
Với tình say, tim nồng, lòng chưa ngại!

Không thể nào! Không thể như thế mãi!
Này linh hồn đầy nghị lực nhân sinh
Tình đầy đi để tự cứu lấy mình
Đừng chìm vào giòng tam thiên nhỏ hẹp

Hãy vượt qua chiếc cầu đầy dục niệm
Để tìm sang bên ấy cõi vô cùng.

*Buổi
Chúng
Mình*

*Nguyên tác Anh ngữ:
"Our Time"
Tác giả tự dịch*

*Những khi đời có nhau
Tình như ngọc muôn màu
Đừng quên nhau mình nhé
Còn gì hơn tình yêu!*

*Ai bảo đời chóng tàn
Thề nguyện như đá vàng
Bên nhau đời đẹp mộng
Muôn thuở tình như non.*

*Khi tâm hồn bình an
Hoa nở đầy nhân gian
Ta với người tri kỷ
Hoà hợp lòng chung thủy.*

*Cùng vui trong đất trời
Tình yêu và tình người
Tô thắm bầu nhật nguyệt
Vườn xuân rộn tiếng cười.*

Đừng quên em, đừng quên nhau
Đời còn gì hơn tình yên
Đời có gì nên bám víu
Cho ngày buồn qua mau.

Tình yên nhau thiêng liêng
Như mệnh nhiệm thiên đường
Tình trong tim bất diệt
Như Thiên Quốc vĩnh trường.

Đôi
Phượng
Hoàng

Nguyên tác Anh ngữ:
"The Two Phoenixes"
Ban biên tập dịch

Ngày xưa,
Có một chàng chim phượng,
Tao nhã, cao thanh,
Nhân hậu, trữ tình,
Gặp cô nàng trong mơ đẹp như tranh!

Đôi chim yêu nhau say đắm,
Nhưng e thẹn ngại ngại!
Dù trong cùng tận tâm hồn,
Thâm vương bao nhớ nhung!

Cuối cùng chim nàng cất tiếng:
"Thiếp phải ra đi!"
Chàng vội vàng tỏ bày:
"Người ơi, chớ nói lời biệt ly!
Vì ta đã yêu người!"

Chim nàng mím môi:
"Em cũng yêu chàng tha thiết."
Rồi đôi chim hạnh phúc đời bất diệt
Như bao người thắm mộng.

Nhưng tiếc thay cuộc tình thương vong,
Bóng chàng phượng nao?
Biền biệt.
Nàng không biết...!
Nước mắt nàng tuôn trào,
Như giòng Phraya-chao,
Giữa mùa mưa lũ!

Hôm qua đã xa rời,
Hôm nay chùng thấy lạ,
Nàng tự hỏi vì sao:
Cuộc đời buồn thảm quá?

Cô đơn giá lạnh,
Nàng giấu mình trong hìn quạnh,
Lệ nhòa trong tiếng càn kinh!...

Lạc Kiếp

Nguyên tác Việt ngữ

Đã qua rồi những trán cười suốt sáng
Những thân đêm say đắm mắt nhìn,
Những nụ hôn ngào ngọt hương tình
Những rào rạt phút giờ tương-ngộ!

Người ra đi không còn duyên nợ.
Ta còn đây tay lạnh rớt thời gian.
Về bên xưa thuyền còn tưởng non ngàn
Ngày tháng cũ sao một giờ bỗng đổi.

Tình đã chết thôi còn gì để nói
Mảnh hương tàn lạnh lẽo bắc đẩu hao!
Nếu không duyên sao mình lại gặp nhau
Để thương nhớ đọng đây thời ly biệt.

Người đi rồi một đêm dài một kiếp
Khóc cho rơi lệ mặn thấm môi sần,
Người bên này mà hồn lạc đầu đầu
Vì trót đã trao người thôi tất cả.

Người đi rồi, ta bỗng thành khách lạ,
Lạ cuộc đời, lạ thế giới quanh đây!
Ta vui ai mừng, ta khóc ai hay,
Sống cũng thế, mà chết thì cũng vậy.

Khi tâm hồn đã rã rời mệt ngầy
Và xác thân đã xâu xé rụng rời.
Thế gian này đâu phải chốn rong chơi
Nên đời cũng mãi buồn nhiên vui ít!

Khi ta nhìn con người, lòng sợ sệt!
Sợ lọc lừa, sợ giả dối, đầy đua
Sợ vết thương còn rướm máu chiến xưa
Sợ tình ái ngọt ngào nôm thuốc độc.

Sợ trong tim còn chút gì thuần chất
Sẽ tan đi theo sóng gió cuộc đời.
Ta còn gì để che chở ta ơi!
Trời Phật bỏ ta xa rời, đơn lẻ...

Đêm từng đêm, thời gian đưa nhẹ nhẹ
Nhưng ta nghe giông tố dấy quanh mình
Đêm khắc giờ quằn quại lúc tàn canh
Giác ngủ cũng xa rời như mộng寐.

Thôi ta ơi! Hãy tìm về cô-ly
Nơi khổ đau chưa từng đến bao giờ
Nơi con người sống hòa-hợp đơn sơ
Hỡi Thần Thánh đưa ta về chốn ấy!

Đến bao giờ từ mộng dài tỉnh dậy
Về cô-hương vẫn mãi đợi chờ.
Cuộc sống này, sao thấy quá thờ ơ,
Ta chẳng biết làm gì cho hết kiếp.

Cũng Đành

Nguyên tác Anh ngữ:

"It's Alright"

Ban biên tập dịch

Đột nhiên nghe lòng mình sao nhẹ nhõm
Trong tâm hồn dường đã vắng bóng ai
Như núi ngàn cân rơi khỏi bờ vai
Tạ ơn Trời! Cuối cùng Ngài đã đến!

Ta yên người như hà triền, sóng biển
Nhưng bây giờ trăng muốn bỏ sao khuya!
Lòng ngậm ngùi, ôi giờ phút phân chia
Thôi mình nhé! Cứ đi về cõi lạ.

Tìm lý tưởng chừng như còn xa quá!
Tìm trò vui cho thỏa kiếp phù sinh!
Nhưng hãy đi với nhân ái ân tình
Và đừng quên, xin đừng quên nhau nhé!

Ý Nghĩa Trong Một Ngày Thường

Nguyên tác Việt ngữ

Chiều trở lại căn nhà quen thuộc
Chăn gối còn ngái ngủ ngồn ngàng...
Hạnh phúc nhỏ như lòng bàn tay trắng,
Lý tưởng xa xôi như dấn địa đàng!

Lòng tự nhủ phải quên sầu để sống
Này đất nước người, này nợ núi sông
Gia đình khổ đau, chị em quần quai,
Lệ nào rơi thôn thốc mãi trong lòng!

Sống phải thế hay đời là thế?
Ta làm được gì với đôi bàn tay!
Bút mực dù khô gông cùm chưa mực
Trời đất làm nợ bỏ nhân loại đọa đày!...

München – 29/1/82

Bất Lực

Nguyên tác Việt ngữ

Đời sống như lao tù,
Áo cơm như mối nợ,
Chiều giường như thuốc mê
Ta như người ngái ngủ!

Tho thân vào lại ra,
Nghĩ sinh làm thế giới!
Biết mai rồi về đâu
Khắc khoải hoài mong đợi.

Ngày tháng như thời đua,
Người ta thường bảo thế
Nhưng sao thấy lẻ thê
Một chuỗi dài lỵ hệ!

Muốn tu mà không xong
Thôi thì làm cư sĩ.
Nhưng lòng mãi hỏi lòng,
Đời sao mà chán thê!

Hết làm rồi lại ăn,
Hết ngủ rồi lại thức
Bám rún vào mảnh băng,
Bon chen đời giành giật!

Một trăm lẻ một năm
Nén sống cho hết kiếp:
Sáu mươi tuổi đã già
Hăm một năm mới lớn.

Còn lại bốn mươi năm,
Những bệnh đau khổ cực,
Những phiền não lo buồn
Sống vui là mấy chốc?

Nào dân trong sa mạc,
Không nước mát cây râm,
Hoặc vùng băng tuyết giá,
Đời chỉ là mùa đông!

Nào lại còn những nơi
Mạng người như cỏ rác,
Chiến tranh và tai ương,
Chết chóc và đói khát!

Nào biết bao xứ khác:
Luật lệ như rừng xanh,
Kẻ mạnh hiếp kẻ yếu,
Sự sống còn mong manh.

Còn kẻ chi thú vật,
Đem ngày giết hại nhau,
Từ rừng già núi thẳm,
Đến dưới lòng biển sâu!

Và bao nông nổi khác,
Càng nghĩ càng phân vân!
Đành thờ dài niệm Phật,
Mong một ngày thoát thân...

München – 12/9/80

Rồi ta sẽ quen dần niềm đau khổ
Để không còn biết hạnh phúc là gì!
Như kẻ hèn từng cúi đầu thấp cổ
Không dám mừng được cung điện uy nghi!

Lại Sầu

Nguyên tác Anh ngữ:
"Angst"
Tác giả tự dịch

Rồi ta sẽ lớn khôn trong cô độc
Đời chung chán sẽ như giấc mơ tàn
Như loài gấu quen rồi rừng tuyết giá
Trọn cuộc đời chỉ thấy một mùa đông.

Càng gắng vùng lên, càng ngã quy
Tuổi trẻ như mưa rơi xuống đời
Cảm giác, tình yêu ngày thêm hoen rỉ
Như máy móc bỏ quên mà thôi.

Đỉnh núi chính là ta
Đỉnh núi của phong ba
Đỉnh núi đầy bóng đêm ảo giác
Ta phải vượt qua!
Hoặc phải chết
Lạnh lùng,
Như bãi tha ma!

Cho R.W.
München – 9/10/79

Tầm Ngọc

Nguyên tác Anh ngữ:
"The Pearl Searcher"
Tác giả tự dịch

Nửa đời ta dong ruổi
Đi tìm một cuộc tình
Có khi đường đã gặp
Sao vẫn mãi du hành!

Làm sao ta biết được
Những hải phận xa xôi
Những con triều huyện hoặc
Những viên sỏi ngấm ngời
Nào đâu là trân châu!

Muốn giữ mà đã mất
Muốn hợp mà đã chia
Ta yêu mà tự thương
Ôi! Chút lòng ghen tương!

Cho G.P.
Branenburg – 10/78

Hoài Hương

Nguyên tác Việt ngữ

*Ta nhìn xuống mặt đất người xa lạ,
Ngút chân trời không thấy bóng quê hương.
Đời lênh đênh như sông dài biển cả,
Vẫn hằng mơ bước lại khắp nẻo đường!*

*Vì vẫn thấy ngôi sao mình rực sáng,
Trên vô cùng, giữa muôn vạn hành tinh,
Soi lòng ta khắp nghìn bước đường trình,
Đời có bên, ngày mai thuyền sẽ lại.*

Branenburg – 8/78

Không Đẽ !

Nguyên tác Việt ngữ

*Có những lúc ngày mai không muốn đến,
Ta đợi chờ rời rã cả màn đêm!
Hồn đắm chìm trong ác mộng triền miên,
Vùng vẫy mãi chưa xa lìa bể khổ!
Như cánh chim giữa bầu trời giông tố,
Biển trùng khơi không chứa hết ưu phiền.*

*Có những buổi mặt trời không thức dậy,
Ta đợi hoài mà chưa thấy trong lai.
Năm mê man trong bóng tối đêm dài,
Lòng khát nguyện ngày mai xin chóng đến.*

*Có những nơi mùa xuân không muốn viếng,
Ta đợi hoài mà chẳng thấy hoa mai.
Tuyết trắng bay thay pháo đỏ giao thừa
Gió lạnh rít thay những lời chúc tụng...*

*Rồi cứ thế mưa rơi và lá rụng,
Ngày qua ngày, đêm tiếp nối thờ ơ!
Lòng vẫn thấy một chút gì thiên thốn,
Một tình yên chưa tìm thấy bao giờ!*

München – '79

Chấp Nhận

Nguyên tác Việt ngữ

Ta ở lại với người,
Vì đời cô đơn quá.
Mà ta muốn về đâu?
Bốn phương đều xa lạ!

Như chim trong lồng son,
Tháng ngày qua hồ hững
Ca hát mãi cũng nhàm,
Cao lương rồi cũng chán!

Ta ở lại với người,
Vì ngoài kia gió lạnh.
Biết đi về nơi đâu,
Đường đời càng hin quanh!

Trót sinh làm kiếp người,
Như chim cần có đôi,
Như thú cần chỗ tựa,
Ta cũng vậy mà thôi!

Đừng tìm hiểu gì thêm,
Ta cười qua ngày tháng,
Tô sơn lên đời buồn
Uống sàun theo chén cạn.

Người ru mãi ân tình,
Cho ta hoài mê-muội,
Người đưa đẩy măn nòng
Cho ta hoài đắm đuối!

Tại người hay bởi ta?
Bài toán không đáp số:
Ta ở lại với người,
Vì ngoài kia giống tổ...

Thời thì tính trăm năm;
Đời có gì thay đổi?
Ta ở lại với người,
Ngày mai mình chung lối.

München – 9/80

Bên Nhà Chồng

*Nguyên tác Việt ngữ
Cho H.T.*

*Ta vẫn sống trong những gì xa lạ
Trong hững hờ, êm ả của thời gian.
Đêm ái ân khóc cho mình tượng đá,
Thương tình yêu xa rứt cõi thiên-đàng!*

Tóc Phai

Nguyên tác Việt ngữ

Hôm nay soi gương hồng
Thấy tóc phai mấy sợi
Ồ! Đời đã sang đông,
Mùa xuân sao chẳng đợi!

Náo lũ trẻ vườn bên,
Ta giật mình nhìn xuống
Gác nhỏ vẫn êm êm,
Mà thiền quang đã muộn.

Viễn lang chưa thấy sần?...
Chừng vội vã về đâu!
Hành trang đôi gói nhỏ
Bóng lẻ trôi bên cầu.

Giục già tiếng chuông chùa,
Ven trời chừng chớm mưa;
Nôn nao lòng thế khách
Mình đã biết mình chưa?

Chiều Đông Và Tượng Đá

Nguyên tác Việt ngữ

Chiều ta qua phố người và gió lạnh,
Tuyết gieo mình trên những ngọn cây khô.
Nhà hai bên im lìm như đất thánh,
Đèn xanh xao ngái ngủ đứng bờ phố!

Qua công viên, nghe gió lòng thêm lạnh,
Tượng đá nhìn ngạo nghễ giữa trời đông:
Thương con người bốn ba đường danh vọng,
Thương con người lận đận kiếp phù dung...

Chiều hôm nay ta muốn làm tượng đá,
Đứng ngang trời nhìn thế sự xoay quanh.
Trong tim ta một nỗi buồn rất lạ:
Thương thế nhân, hay chỉ tự thương mình?...

München – 14/3/79

Trái Tim

Nguyên tác Anh ngữ:
"Cannot Do a Thing
with My Heart"
Tác giả tự dịch

Ta không muốn giữ con tim này nữa
Ngày lại ngày nó xâu xé lòng ta:
Trong cuộc đời đầy bão tố phong ba
Bao bất hạnh in hằn từng giọt máu!

Ôi trái tim vô cùng quý báu
Ta bán không xong, bỏ chẳng đành!
Ôi trái tim nhỏ bé mỏng manh
Muốn ôm vào cả trời đau khổ!

Ta muốn đi tìm Hoa Đà thánh tổ
Xin Ngài hãy bỏ trái tim non
Để ta không còn cảm giác đau thương
Khi nhìn mãi trần gian đầy khổ lụy!

Ta làm được gì cho nhân thế?
Ta làm được gì cho quê hương?
Ôi cõi đời thế lương
Sao mãi tràn máu lệ?

Nhạc cũng buồn như kẻ lẻ
Cảnh cũng biến đổi như hí trường
Nên dù ta ca bài yên đương
Tim cũng sầu như biển
Lòng không thể bình yên...

Nếu mai có luân hồi
Ta xin làm hoa cỏ
Xin không còn làm người,
Dù chỉ một lần thôi!

München – 9/78

Nỗi Buồn Bồ-Tát

Nguyên tác Việt ngữ

Ta muốn tìm kho trời dân săn có
Tung khắp núi rừng, no ấm loài chim,
Khi ta nhìn trong trời đông lạnh gió
Chúng xác xơ lông cánh, tả tơi tìm!

Ta muốn đem bao phần ăn ngon bỏ
Cho đám mèo hoang ốm đói lang thang
Sóng lên lút trong miền đen hoang đổ,
Ngày nắng đêm mưa, tiền trụ rỗ vàng!

Ta thương xót hươu nai vùng núi đá
Lặn lội suốt ngày không đủ lá khô.
Sườn dốc cheo leo buồn như cỏ mọc
Tìm dân ra cỏ ngọt, suối cam lồ!

Lòng Bồ-Tát chắc sẽ buồn muôn thuở:
Cứn trần gian nguyện ước có viên thành!
Ta quý xuống lòng muốn tin có Chúa
Đề xin Ngài tạo dựng lại hành tinh.

*Giới
Người
Ở
Lại*

Nguyên tác Việt ngữ

*Người về chỉ thấy cỏ hoa
Vườn xưa hin-quanh buồn nhà vắng không!
Dù ta tìm sắt gan đồng
Cũng mềm theo giọt lệ nồng xót-xa.*

Sinh chi trong cõi Ta-Bà
Cho người khổ lụy, cho ta nào nùng.
Kiếp nào hứa hẹn thủy-chung
Mà nay vướng mắc vào vòng nhân duyên!
Người ơi xin bớt ưu phiền
Cho ta cũng nhẹ đôi niềm ăn-năn.*

*Người đi trong ánh Đạo vàng
Người về chiếc bóng trần gian một mình.*

*Bao giờ thành đạo quang-vinh
Ta nguyện trở lại vô-minh độ người.*

München, Đức Quốc

**Ta-Bà: Tiếng Phạn, chỉ cảnh trần gian*

*Dưới Chân
Hy Mã Lạp Sơn*

Nguyên tác Việt ngữ

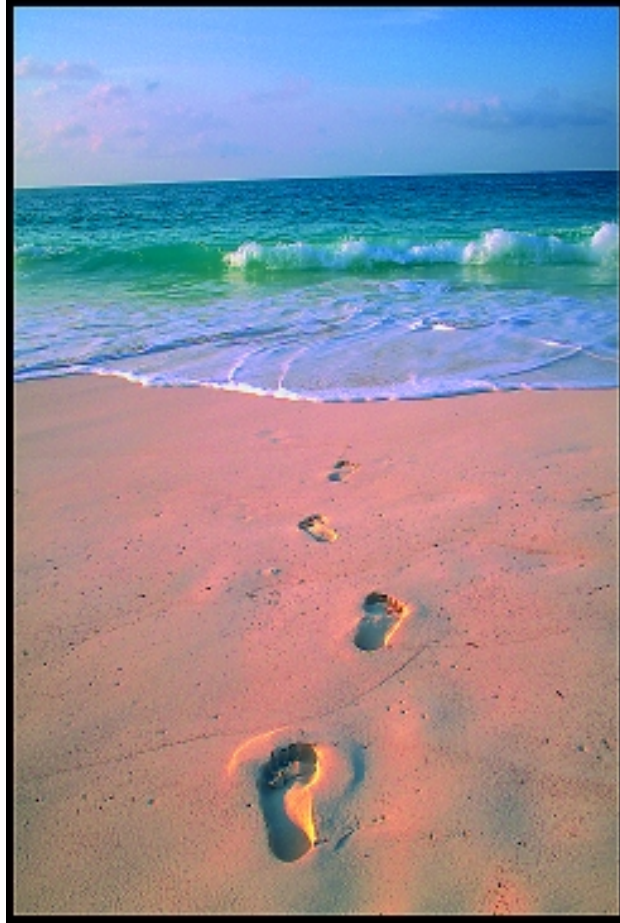
*Về thăm thánh địa ngậm ngùi,
Bâng khuâng nhớ Phật - đá vùi ngàn năm!
Sông Hằng nước chảy thông dong,
Mà lòng ta: những rạch đăm xu tu.*

** * **

*Nhìn lên Hy-Mã sương mù,
Hào quang Điện Ngọc bây giờ còn chăng!*

Ấn Độ - 2/83

Ở Lại Hay Ra Đi

Nguyên tác Anh ngữ:
"To Stay or Go?"
Ban biên tập dịch

Ta không biết mình có nên tiếp tục
Kéo dài thêm kiếp sống thế nhân này
Hay chỉ nên thăm khếp mắt buông tay
Còn gì đáng để cho ta tồn tại?

Ta còn làm được gì cho nhân loại?
Vì dù ta nuôi dưỡng triệu con người
Hay đem truyền đạo lý của cõi trời
Nào ai kẻ thiết tha mà tu học!

Họ vẫn cứ bám lấy đời ô trọc
Đợi miếng vàng dằng đến tận bờ môi
Trong giàn sang vật chất ấy mà thôi
Với kiên thức của trần gian hạn hẹp!...

Ta sẽ vẫn kéo lê thân mỗi mết
Vớt họ lên và tận sức giữa mòi
Đin họ ra khỏi vực thẳm lạc loài
Nhưng hàn chỉ mết lòng không kết quả
Công dã tràng rồi cuốn vào biển cả!

Ta chán rồi đời nhân thế đảo điên!
Ta muốn về quê cũ, cõi tuyệt nhiên!

Tạ Ôn

Nguyên tác Anh ngữ:
"Thanksgiving"
Ban biên tập dịch

Tạ ơn Trời và bạn bè thân quý
Khách tâm giao và tất cả mọi người
Những ngọt bùi, cay đắng ở trường đời
Đã rót xuống cõi hồn tôi khờ dại

Đã khơi nguồn cảm hứng tôi tỉnh lại
Trong những ngày vui, từng những đêm đơn
Những vần thơ, bút vẽ hãy thom sơm
Những xiêm áo và hoàng kim, trân bảo

Những chầm phá, những nét đường tuyết xảo
Đã thoát thai trong những dịp tình cờ
Lên vào đời với đầy những không ngờ
Chim ngái ngủ cũng vươn mình thức dậy

Khi cơn lốc của nhân sinh vờn xoáy
Rồi hát vang lên cung điệu ngọt ngào
Con tim vui ngây ngất giữa tầng cao!
Ta cười với lòng tri ân sâu sắc

Tạ gói trọn cõi lòng qua nước mắt
Trong ngọt bùi, cay đắng khen chê!

Nhưng ta với người chỉ một linh hài
Vì ta vốn là người yêu truyền kiếp

Từ bao giờ, và vẫn còn chuyển tiếp...
Ta ước gì vượt khỏi được thương đau
Nhưng đời như phấn bôn với hoa mùn
Hạnh phúc tựa mưa rào trên đất khô

Nước với bùn đơm cỏ hoa nở rộ
Về bên vườn cây hương ngát của ta
Giờ biết rồi, hạt giống đóa sen già
Cũng cần có nước bùn đen sinh trưởng

Cây cỏ mục cũng tặng cho dinh dưỡng
Để cảnh hồng thêm đậm nét kiên sa
Hãy nhìn vào tâm của một đóa hoa
Sẽ tìm thấy Thương Đế Ngài ở tại

Một người sẽ không thể nào vĩ đại
Khi không từng qua cảnh ngộ thấp hèn
Tạ ơn Trời, những bằng hữu thân quen...
Bạn tri âm... xin tạ ơn tất cả.

Bên Bờ Sông Lặng

Nguyên tác Anh ngữ:
"On the Riverbank"
Ban biên tập dịch

Ta thích ngồi bên bờ sông êm ả
Nhìn nước trôi nghe chim hát líu lo
Thích ngồi bên giếng nước lượn quanh co
Nhìn sông nước, nghe thủy lưu dấy tiếng

Người đã đến cho đời ta lưu chuyển
Như nước giếng sông êm ả xuôi nguồn
Rồi ngày mai mình thăm bên triền đong...

Ta thích ngồi bên bờ sông trầm mặc
Để nhớ những hạt châu vương khóe mắt
Trong một lần người u uẩn niềm riêng
Về khổ đau trên cõi thế triền miên...

Sông Hằng
Hy Mã Lạp Sơn, Ấn Quốc

Lời Yêu Vô Tận

Nguyên tác Anh ngữ:
"The Eternal Ballad"
Ban biên tập dịch

Trong giấc mộng, tìm ta, Người đã đến
Lời thì thầm tình như từ thuở nguyên khôi
Nói cho nhau tình thắm mãi muôn đời
Thiên kỷ lúc còn khôn vừa chớm nở

Và cuộc đời, đôi cánh vươn bờ ngõ
Bay về xa, xa vượt cõi thiên đàng
Và tim hồng ngân vọng tiếng giao hoan
Bài tình tự những vì sao vời vợi

Thời vàng son linh hồn hằng mong đợi
Vùng dân yên từng để lại sau lưng
Trong giấc mơ, thiên thể huy hoàng
Như ngàn thái dương trên bầu trời chói rạng
Như muôn vàn tinh tú tận thiên phương
Hoan ca lên rực rỡ cõi miên trường...

Người Yêu Truyền Kiếp

Nguyên tác Việt ngữ

Ta xuống tìm em dưới cỏi trần
Người yêu truyền kiếp giữa trầm luân:
Đưa thuyền Bát Nhã qua bể đục,
Vượt tử-sanh môn đến ngục-cầm!

Ta đôi tìm em nẻo diêm-phù
A-tăng-kỳ kiếp, dần thiên thu.
Hương phán âm dương hồn vẫn giữ,
Một thoáng tâm hơi đã mịt mù!

Em đã về đâu, muôn nẻo mê,
Có nhớ tiên thân, tiếng gọi về?
Sát-na mộng tưởng, nghìn duyên khởi
Nhục thể rùi chôn những nguyện thề.

Xương thịt dầm mùi sương bên độc,
Linh thân chơi vơi giữa trần-sa...
Một bước lạc vào mê khôn trạn,
Nẻo về thánh địa, mỗi ngày xa!

Ta đến rồi đây, em biết không?
Bên ta còn mãi đóa sen hồng.
Chờ em mấy kiếp, hồn chưa mỏi,
Em hứa quay về, em nhớ không?

Ta muốn dẫn em vượt cõi mây:
Hào quang, thánh nhạc, đóa sen đây.
Sao em mãi lạc miền ảo-mộng,
Cổ độ, kinh thành, chưa thoát thai!

Hãy đến cùng ta tựa thuở nào:
Càn-khôn chưa dậy rết âm-hao,
Bên bờ vũ trụ cùng say đắm
Đạo vườn nhật nguyệt, cõi trăng sao...

Bà
Phù
Thủy

Nguyên tác Anh ngữ:
"The Fair Witch"
Ban biên tập dịch

Có người bảo ta dùng lời mê hoặc
Phải! Phải rồi! Điều đó thật không sai
Âm thanh ngọt ngào ta muốn rót vào tai
Gạt hoàng tử trở về nơi Thiên Quốc
Ích gì dân, cõi trần thân kham-nhược
Bao tháng ngày lãng phí mảnh hồn hoang
Người yên ơi - thiên sứ lạc trần gian -
Hãy lại gần trong vòng tay âu yếm!
Để ta dẫn về nơi xưa trìn mên
Về tương lai huyền diệu thuở khai nguyên
Nơi gót hài lấm tấm bụi hoàng kim
Và mặt đất rải đầy muôn châu bảo
Huyền sử này một khi em hiển thánh
Chắc là em thoát lịm bởi hân hoan
Và nhọc nhằn, u tối cõi trần gian
- Mà nhân loại vẫn tôn sùng tha thiết -
Sẽ rời khỏi tim em không già biệt
Sẽ tan theo hồng lực của yên thương
Này em yên - khách lạ cõi mê thường -
Những màu nhiệm và nhiệm màu hơn nữa
Rồi sẽ đến với em, ta xin hứa!

Biển
Tình Thương

*Nguyên tác Anh ngữ:
"Ocean of Love"
Ban biên tập dịch*

*Ta là Biển Ai muôn trùng
Hãy đến với Ta đi em!
Ta là nguồn sống menh mông
Hãy bơi trong giòng vô cùng!*

*Ta vô biên hơn ánh sáng mặt trời,
Hơn thời gian và vũ trụ đời đời.
Hãy ngã vào lòng Ta, em ơi!
Bên bờ Tự Do đang chờ đợi.
Hãy ngã vào vòng tay này,
Để xóa hết đọa đày, trầm luân!*

*Lúc đó em sẽ biết
Ta là tất cả
Những điều em hằng ước ao tha thiết!*

Vô Thương Sự

*Nguyên tác Việt ngữ
(đã được chỉnh Tác Giả
phổ nhạc & trình bày)*

*Khi Người hát cho em nghe
Điện ca tình sử từ ngày khai thiên
Em sẽ biết em là Tiên
Là người yên dân của nghìn vì sao!*

*Khi Người rục rờ nông chảo
Là em sáng lạn ngạt ngào hương hoa
Em biết em là Hằng Nga
Là người tình của hà sa tinh cầu!*

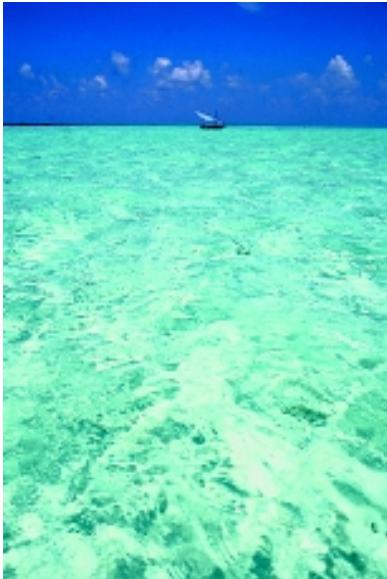
Người là Cha của Em và Ta
Của vũ trụ nhiệm màu.
Về đi thôi về mau
Ta với Em về Cổ Quán
Về đi thôi về mau
Về đi nhé! Về mau!

Khi Người cho em tình sâu
Không bao giờ nhạt theo màn thời gian
Em biết em là Nữ Hoàng
Trang nghiêm ngự trên ngàn Thiên Cung!

Em và Ta là con của Đấng Vô Cùng
Em phải biết chính em là Vô Thương!
Em phải biết chúng ta là Vô Thương!
Vô Thương Sư là Ta!

Mãi Mãi Yêu Thương

Nguyên tác Anh ngữ:
"I Will Forever Love You"
Ban biên tập dịch

Ta sẽ mãi mãi yêu em
Qua bao nghìn thế giới
Qua những người tình
Qua những gì đẹp xinh
Mà em hằng tôn vinh.

Em sẽ mãi mãi đi tìm
Một Tình Thương diễm tuyệt,
Một Tình Thương trong người,
Một Tình Thương trong Ta
Mà em hằng thiết tha!

Một tình yêu vĩnh hằng
Em chỉ có bên Ta.
Khi cuối đoạn đường đời,
Ta đưa em về cung trời
Trong Tình Thương màu nhiệm
Và Hào Quang sáng ngời!

Ta sẽ mãi mãi yêu em
Qua những lòng mẹ hiền
Qua muôn nghìn thế giới
Qua những gì đẹp xinh
Mà em hằng mong đợi.

Một tình yêu vĩnh cửu
Em chỉ có bên Ta.
Khi cuối đoạn đường đời,
Ta đưa em về cung trời
Trong Tình Thương màu nhiệm
Và Hào Quang sáng ngời!

Em sẽ mãi mãi kiếm tìm
Một Tình Thương chưa thấy
Một Tình Thương trong tim
Một Tình Thương trong Ta
Mà em hằng thiết tha...

Hãy yêu Ta
Như xưa bao giờ yêu ai!
Hãy yêu Ta
Và yêu chỉ mình Ta, em nhé!

Hãy yêu Ta
Như xưa bao giờ yêu ai!
Hãy yêu Ta
Em sẽ thoát buộc ràng
Xiềng xích của trần gian.

Hãy Yêu Ta

Nguyên tác Anh ngữ:
"Love Me"
Ban biên tập dịch

Chúng ta sẽ bên nhau mãi mãi
Thôi nu phần, sợ hãi.
Vĩnh viễn và vĩnh viễn
Khỏi biên giới tam thiên.

Hãy theo Ta!
Đến vùng đất Hải Hòa
Hãy theo Ta!
Và theo chỉ mình Ta!

Hãy yên Ta!
Hơn cả cuộc đời em!
Hãy yên Ta!
Ta là đời vĩnh hằng.

Chúng ta sẽ bên nhau
Và bên nhau mãi mãi.
Thôi ưu phiền, sợ hãi.
Vĩnh viễn và vĩnh viễn
Khỏi biên giới tam thiên.

Hãy theo Ta!
Đến vùng đất Hải Hòa
Hãy theo Ta!
Và theo chỉ mình Ta.

Hãy yên Ta!
Hơn cả mọi huy hoàng
Hãy yên Ta!
Ta là cả huy hoàng... của em và nhân gian!
Theo Ta! Yên Ta! Theo Ta...

Đi Ta Đi!

Nguyên tác Anh ngữ:
"Go! Go! Go!"
Ban biên tập dịch

Đi ta đi, đi mau đến Tương Lai.
Đi ta đi, đi về đất Địa Đàng.
Đi ta đi, đi về mau với Mẹ
Đi ta đi, vượt muôn vạn sao trăng.

Huy hoàng thay! Hòa Bình, An Lạc
Lộng lẫy thay! Ngọc Nữ Ý Mân Ni
Vẻ vang thay! Đấng Trí Huệ, Từ Bi
Rạng rỡ thay! Niết Bàn Vô Vi.

Vạn tuê! Những Anh Hùng.
Hoan hô! Bò Tát mười phương.

Đi ta đi, đi về với Cha Lành
Đi ta đi, đi về vùng Vô Thương
Đi ta đi, đi về với Anh Em
Đi ta đi, cùng nhau về Cô Hương.

Người Tình

Nguyên tác Việt ngữ
(đã được chỉnh Tác giả
phổ nhạc & trình bày)

Hỡi Người Tình phương xa,
Còn bao giờ nhớ Ta.

Ngân hà chia đôi ngã
Trương tơ tợ hải hà.

Hỡi Người Tình phương xa,
Còn bao giờ nhớ Ta.

Đêm dài mong tri kỷ,
Đăm đăm vọng ngân hà.

Này lữ khách đường xa,
Lữ khách đường xa,
Dừng chân cho Ta hỏi,
Nơi nào là Quê Người,
Lối nào là Quê Ta?

Người Tình ở phương xa
Nơi trời đất giao hòa,
Tư thuở nào vô thủy,
Để nhớ một mình Ta.

Ta tìm kiếm ngày đêm,
Giữa càn khôn thăm thẳm,
Giữa sanh tử muôn đời.
Bao giờ gặp lại Người
Ôi Người Tình xa biệt
Lòng Ta nhớ khôn nguôi...

Nhớ Xưa

Nguyên tác Việt ngữ
(đã được chính Tác Giả
phổ nhạc & trình bày)

Ngày nào trời đêm không trăng sao
Ngày nào cùng nhau xem mưa ngâu
Nhớ chăng, thuở ấy chưa vương sầu
Nhớ chăng, thuở ấy vui bên nhau...

Dù em có về qua nơi đâu,
Dù em có về qua nơi đâu,
Nhớ Ta khi trời đổ mưa sần,
Nhớ Ta khi trời làm mưa ngâu.

Em ơi, lòng Ta đơn chiếc bên trời
Nhìn mưa rơi mà thương nhớ xa xôi!
Nhớ mây, nhớ nước, nhớ Người.

Từ chốn đây, ngày xưa ta đón mưa về,
Từ chốn đây, ngày xưa ta đã ước thề.
Cùng đón tin, từ nơi Cố Quốc xa mờ,
Người chó quên, dù nay đã đôi bờ,
Người chó quên, lòng Ta vẫn mong chờ...

TÁC GIẢ

Thanh Hải Vô Thượng Sư

PHIÊN DỊCH

Ban Biên Tập
Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư

HÌNH ẢNH NGHỆ THUẬT

Corel Professional Photos Series © Corel Corp.
Hình ảnh Bướm © KAI Power Photos

TRÌNH BÀY

Diệp Quốc Bình

NHÀ XUẤT BẢN

The Supreme Master Ching Hai
International Association Publishing Co., Ltd.

ẤN BẢN LẦN THỨ NHẤT

01/2000

Thanh Hải Vô Thượng Sư © 2000

Thanh Hải Vô Thượng Sư là một nhà từ thiện, nghệ sĩ và bậc Thầy tâm linh được nhiều người yêu kính trên thế giới. Với tài hoa thiên phú về thi văn từ thuở thiếu thời, Ngài mang lại cho đời những áng thơ tuyệt mỹ đầy những nét sáng tạo thật đặc sắc. Nhiều thi tập của Ngài đã được ấn hành bằng các ngôn ngữ khác nhau và được phổ nhạc bởi những nhạc sĩ liêng danh.

Qua những vần thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư, vô số linh hồn đã tìm được nguồn cảm hứng thiêng liêng để hướng về sự liễu ngộ tâm linh. Từng lời thơ của Ngài như những tia sáng phản ánh trí tuệ nhiệm màu, cũng như tâm nguyện công hiến không ngừng để thăng hoa nhân loại.

“Thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư không những là thơ phá chấp của một nữ tu, đó còn là thơ của những chuyến đi tâm tưởng, chuyến đi của đời người trên giòng sông tư duy. Hành lý là con tim mở rộng, chốn đến là tự thức an nhiên, là một quay lưng không bận bịu, là một trở về rất vô tư, là những bài thơ ‘nghe tai nghe lại cuộc đời’...”

~ Nhạc sĩ Phạm Duy

